

ΕΘΝΙΚΗ ΑΓΩΓΗ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΤΗΝ 1 ΚΑΙ ΤΗΝ 15 ΕΚΑΣΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Συνδρομή έτησια προπληρωτέα: 'Εσωτερικού φρ. 7 (διά τούς διδασκάλους φρ. 5) — 'Εξωτερικού φρ. 8 (διά τούς διδασκάλους φρ. 5). — Διόσεις προς έγγραφην απευθύνονται προς τόν 'Εκδότην Μ. Ι. Σαλίβερον διά συστημένης επιστολής. — Συνδρομηταί απ' ενθειας έγγραφονται εις τὰ Κατάστημα Μ. Ι. Σαλίβερον. — Αί συνδρομαί άρχονται από 1 'Ιανουαρίου και εινε έτήσια.

Λ Ε Π Τ Α 80

'Εν 'Αθήναις τήν 15 'Απριλίου 1902.

ΕΤΟΣ Ε'—ΑΡ. 8

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΤΟΥ 8ου ΑΡΙΘΜΟΥ

Η ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΑΝΑ ΤΗΝ ΥΦΗΛΙΟΝ: ΗΝΩΜΕΝΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ.
Η ΑΥΤΑΠΑΡΝΗΣΙΣ μετάφρασις υπό Σωκράτους Μετσάλη.
ΤΟ ΔΕΙΩΜΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΥΝΤΟΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ υπό Ν. Δ. Νικολάου.
ΘΗΡΙΩΔΗΣ ΣΥΖΥΓΟΣ. Διήγημα κατά τό Ρωσικόν, υπό 'Αγαθοκλέους Κωνσταντινίδου.
ΑΝΑΛΕΚΤΑ: ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΓΕΛΩΤΟΣ.
ΓΝΩΜΑΙ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΝΕΩΝ.
ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ: Παιδική αυτοκτονία. — Διά τήν εκπαίδευσιν. — Πρόεδρος παλαιών. — Γαμήλιον γεύμα.

χος αὐτῆ παραστάσεως ἀναμνησθεὶς ἡμᾶς τοὺς λόγους, οὓς εἶπεν ὁ ἄγγελος πρὸς τὰς μυροφόρους· « Τί ζητεῖτε; Ἰησοῦν τὸν Ναζαρεθῶν τὸν ἐσταυρωμένον; ἡγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· Ἴδε ὁ τόπος, ὅπου ἐθηκαν αὐτόν». Ἡ βῆσις αὐτῆ εἶνε γεγλυμμένη ἐπὶ τῆς πλακῆς ταύτης, εἰς τὸ κράσπεδον τῆς ὁποίας ἀναγινώσκει ὁ προσκυνητῆς τὸ τροπάριον· « Τὴν ἀνάστασίν σου, Χριστέ Σωτήρ, ἄγγελοι ὑμνοῦσιν ἐν οὐρανοῖς, καὶ ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ γῆς καταξιώσον ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ Σε δοξάζειν». Τὸ θεῖον τοῦτο ἄντρον στεγάζεται ὑπὸ περικαλλεστάτου τρουλλίσκου, ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ὁποίου εἶνε ὀπή, χρυσαυμύσσα πρὸς ἀερισμόν. Φωτίζεται δὲ ὑπὸ 43 κανδηλῶν, ὧν ἀνά δέκα καὶ τρεῖς ἀνήκουσι τοῖς Ὀρθοδόξοις, τοῖς Δυτικοῖς καὶ τοῖς Ἀρμενίοις, καὶ τέσσαρες τοῖς Κόπταις].

ΙΕΡΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

Η ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

Ἰδρῦθῆ ἐσχάτως ἐνταῦθα νέος Σύλλογος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν ταύτην, ὅστις ἐξέδωκε τὸν πρῶτον ἀριθμὸν ὁμωνύμου περιοδικοῦ « Ἀνάστασις ». Κατὰ τὸ δημοσιευθὲν Καταστατικὸν τὰ τοῦ Συλλόγου ἔχουσιν ὡς ἐξῆς :

Σύστασις. (Ἄρθρον 1ον).—Συνιστᾶται ἐν Ἀθήναις Σύλλογος Κυριῶν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν : Ἱερός Σύλλογος τῶν Κυριῶν ἢ « Ἀνάστασις ».

Σκοπός. (Ἄρθρον 2ον).—Ὁ γενικὸς σκοπὸς τοῦ Ἱεροῦ Συλλόγου εἶνε ἡ ἀναζωπύρωσις τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθηματός καὶ ἡ ἐνίσχυσις τῆς τηρήσεως τῶν ἡθικῶν ἀρχῶν, ὅσαι ἀποτελοῦν τὰς βάσεις τῆς κοινωνικῆς εὐεξίας.

Πρὸς ἐπιτέλεσιν τοῦ σκοποῦ ὁ Σύλλογος θὰ ἐργασθῆ δι' ὅλων τῶν συντελεστικῶν μέσων.

Ἔργασίαι. (Ἄρθρον 3ον).—Μεταξὺ τῶν ἄλλων ὅσα ἡ πεῖρα ἀποδείξῃ λυσιτελεῖ, ὁ Σύλλογος θ' ἀρχίσῃ ἐργαζόμενος ὑπὲρ τοῦ ἐξωραϊσμοῦ τῶν ναῶν, ὑπὲρ τῶν οἰκογενεῶν τῶν ἱερῶν κτλ. ὑπὲρ τοῦ κηρύγματος τῶν μεγάλων ἀληθειῶν ὅσαι ζήπουσι τὸ φῶς εἰς συνειδήσεις ἐσκοτισμένας, ὁ Σύλλογος θὰ ἐργασθῆ προσέτι διὰ τῆς ἰδρύσεως ἐνοριακῶν σωματείων καὶ κυριακῶν σχολείων, διὰ τῆς συστάσεως ἐνοριακῶν βιβλιοθηκῶν, τῆς ἐκδόσεως περιοδικοῦ καὶ δι' ὅλων τῶν δυνατῶν καὶ καταλλήλων μέσων ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ.

Διοίκησις. (Ἄρθρον 4ον).—Ἡ Πρόεδρος ἅπαξ ἐκλέγεται. Κατὰ τὴν πρώτην συνέλευσιν (τῆς 13ης Μαρτίου τοῦ 1904) ἐγένετο ἡ ἐκλογὴ αὐτῆς. Τὰ δὲ λοιπὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου (ἕξ τὸν ἀριθμὸν) διορίζονται ἢ ἀντικαθίστανται τῇ προτάσει τῆς Προέδρου, διὰ τῆς ψήφου τῶν μελῶν. Ἡ πρόεδρος θὰ ἐκλέγῃ τὴν γραμματεῖα τοῦ συμβουλίου.

Πρὸς τελεσφορωτέραν δὲ ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ θὰ συνιστῶνται κατ' ἐνορίας ἐπιτροπεῖαι ἐκ μελῶν τοῦ Ἱεροῦ Συλλόγου. Ἡ ἰδρύσις τῶν ἐπιτροπεῶν θὰ ἐπαταθῆ καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας.

Πόροι. (Ἄρθρον 5ον).—Τοὺς πόρους τοῦ Συλλόγου ἀποτελοῦν αἱ ἀυτοπροαίρετοι εἰσφοραὶ τῶν μελῶν, αἱ εἰσπραξίαι ἐκ τῶν δημοσίων διαλέξεων, δωρεαί, κληροδοτήματα κτλ. Πᾶσα εἰσπραξίς φέρεται τὴν ὑπογραφήν τῆς προέδρου.

Βραβεῖον. (Ἄρθρον 6ον).—Ἰδρύεται τμημα πρὸς ἀπονομὴν βραβεῖου ἀρετῆς. Τὸ τμημα τοῦ Συλλόγου ἀποτελεῖται ἐκ 5 μελῶν καὶ διατελεῖ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς προέδρου τοῦ Συλλόγου. Ἰδιαιτέρας κανο-

νισμὸς θὰ καθορίξῃ τὸν τρόπον τῆς ἐνεργείας καὶ τῆς ἀπονομῆς τοῦ βραβεῖου τούτου,

Διοικητικὸν Συμβούλιον

Ἀρτωρία I. Μπότσια (πρόεδρος)

Ζωὴ Π. Μανίτα (ἀντιπρόεδρος)

Εἰρήνη I. Μεσολωρᾶ (γραμματεὺς)

Σμαράγδα I. Δουβουνιώτου

Δέσποινα Θ. Ἀθανάτου

Ἀγλαΐα Π. Ἀρτινωποῦλου

Ἀγγελικὴ Ν. Τριανταφυλλάκου

Αἰκατερίνη I. Βάθη (εἰρέως), ἰδιαιτέρος γραμματεὺς τοῦ Συμβουλίου.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

13 Ἀπριλίον.

Γ. Τ. Πάτρας. Ἐλήφθησαν δύο μηνιαῖαι δόσεις ἧτοι μία ὑμετέρα καὶ μία τοῦ κ. Π. Δ.—Α. Κ. Κωνσταντῶν. Ἐτησίαι συνδρομῆ ἐλήφθη. Αἰτούμεν συγνώμην διὰ τὸ βραδύ τῆς ἀπαντήσεως.—Ν. Π. Χανιά. Ἐτησίαι συνδρομῆ ἐλήφθη· εὐχαριστοῦμεν.—W. R. Homburg. Δελτάριον ἐλήφθη· διεύθυνσις διωρθώθη.—Ε. Α. Κάνδανον. Ἐπιστολὴ σας ἐλήφθη· ἀπεστάλη τὸ αἰτούμενον 1ον φυλλάδιον.

ΕΞΕΝΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

La Revue (ancienne Revue des Revues) τῆς 15 Ἀπριλίου περιέχει : Qu'est-ce que la Religion et, ce qu'elle enseigne? par le comte L. Tolstoy — L'Angleterre Malade : B Médecins et remèdes, par Jean Finot. — Les Petits Usuriers, par Lino Ferriani, Procureur de Roi à Côme. — Ollantaj (Drame de l'époque des Incas) (9 gr a v u r e s), par Léon Charpentier. — Le Théâtre de Max Nordau, par Gabriel Trarieux. — La Médaille (Nouvelle), par Ant Lavergne — Comment on enseigne le Français aux États-Unis, par C. Duby. — Le Cœur et la chirurgie, par le Dr Romme. — Revue Historique, par Maurice Dumoulin. — Mouvement littéraire en France, par Georges Pellissier, Antoine Albalat et Frédéric Lohée. — Le Théâtre et la Vie, par Henry Bérenger. — Analyse des « Revues » françaises, allemandes, espagnoles et néerlandaises. — Caricatures politiques (10 gr a v u r e s).

ΔΗΛΩΣΙΣ

Εἰδοποιοῦνται ἅπαντες οἱ συνδρομηταὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ οἱ μὴ ἀνανεώσαντες τὴν ἐτησίαν συνδρομὴν τῶν τοῦ τρ. ἔ. 1902, ὅτι ἀναμένομεν τὴν συνδρομὴν ὅπως ἐξακολουθήσῃ πρὸς αὐτοὺς ἢ ἀποστολὴ τοῦ περιοδικοῦ « Ἐθνικὴ Ἀγωγή ». Καὶ τοῦτο πρὸς γνῶσιν τῶν ἵνα μὴ νομίωσιν ὅτι διεκόπη ἡ ἐκδοσις. Αἱ συνδρομαὶ ἀπευθύνονται πρὸς τὸν ἐκδότην κ. Μ. Σαλίβερον.

